

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E. W.
przeciwko Gminie Miejskiej K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 czerwca 2019 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 listopada 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania pozostawiając
temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Skarżąca E. W. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 24 lipca 2017 r. w sprawie z jej powództwa przeciwko Gminie Miejskiej K. o zapłatę. Jako podstawę wznowienia podała art. 403 § 2 k.p.c., gdyż jak podniosła w dniu 24 listopada 2017 r. dowiedziała się o istnieniu dokumentów, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy.

Wskazane dokumenty znajdowały się w aktach szkodowych ubezpieczyciela pozwanej Gminy K. TUiR (...) S.A.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. skargę o wznowienie postępowania przyjmując, że nie wykazała ona, aby nie mogła wcześniej zapoznać się z dokumentacją ubezpieczyciela, skoro, jak wynika z akt sprawy miała świadomość istnienia akt szkodowych, gdyż wnioskowała podczas postępowania o sprowadzenie akt na rozprawę.

W zażaleniu pozwana zarzuciła naruszenie art. 403 § 2 i 410 § 1 k.p.c. wobec odrzucenia skargi mimo istnienia dokumentów, z których strona nie mogła skorzystać w toku postępowania, a z których wynika dokonanie przez pozwaną uznania niewłaściwego jej roszczenia, co może mieć wpływ na wynik sprawy wobec przyjęcia, że doszło do przedawnienia roszczenia. Wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Możliwość skutecznego powołania się na podstawę wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c. zależy od spełnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania ale nie zostały w nim powołane, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu oraz ich możliwego wpływu na wynik sprawy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, strona skarżąca nie wykazała, że nie mogła wcześniej skorzystać z wymienionych dokumentów znajdujących się w posiadaniu ubezpieczyciela pozwanej Gminy K. Wedle Sądu powódka wiedziała o istnieniu akt, gdyż wnioskowała o ich dopuszczenie na rozprawie, a sąd nakazał ich sprowadzenie, choć zarządzenie to nie zostało z nieznanых przyczyn wykonane.

Poglądu Sądu Apelacyjnego nie można jednak podzielić. Sama okoliczność, że powódka miała świadomość istnienia akt szkodowych i że wnioskowała o ich dopuszczenie nie oznacza, że miała ona świadomość, jakie znajdują się tam dokumenty i co one zawierają. Skarga o wznowienie została oparta na wykryciu nowych dokumentów w postaci skonkretyzowanych pism wymienianych pomiędzy

likwidatorem szkody a Z. oraz raportu z likwidacji szkody. Skarżąca wykazała, że nie знаła treści tych dokumentów, gdyż nie były one ani dołączone do akt sprawy, ani nie zostały jej udostępnione. Sąd Apelacyjny błędnie wymaga od skarżącej, aby wykazała, że czyniła wcześniej starania o uzyskanie dostępu do akt szkodowych zawierających wspomniane dokumenty. Dokumenty te mają zdaniem skarżącej wskazywać na dokonanie uznania niewłaściwego przez pozwaną a tym samym mają uzasadnić jej stanowisko, że doszło do przerwy biegu terminu przedawnienia oraz, że doszło do nadużycia prawa podmiotowego przy powoływaniu się na zarzut przedawnienia.

Wpływ wykrytych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych na wynik sprawy wyraża się w tym, że ich uwzględnienie w prawomocnie zakończonym postępowaniu mogłoby prowadzić do innego rozstrzygnięcia sprawy dlatego, że poczynione wcześniej w sprawie ustalenia faktyczne okazałyby się wadliwe lub mogłyby być dokonywane dalsze ustalenia faktyczne podważające dotychczasowy wynik sprawy. O wpływie takim można mówić wówczas, gdyby okazało się, że przy rozpatrzeniu nowych środków dowodowych powództwo zostałoby uwzględnione a nie doszłoby do jego oddalenia.

W świetle powyższego, wykryte przez skarżącą środki dowodowe, na podstawie których będzie można ustalić okoliczności faktyczne podważające wcześniejsze ustalenia faktyczne poprzedzające wydanie zaskarżonego skargą wyroku, uznać należy za mogące potencjalnie wpłynąć na wynik sprawy.

Zasadnie zarzuca więc skarżąca błędne przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że wniesiona skarga nie została oparta na ustawowej podstawie, co doprowadziło do nieuzasadnionego jej odrzucenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Apelacyjnego, który ponownie rozpozna skargę o wznowienie postępowania oraz rozstrzygnie o kosztach postępowania zażaleniowego.